

LIBRIS

We know

books

VIETILE SFINȚILOR

povestite pentru copii

MARTIE-APRILIE

Texte: Dimitris și Anna Fotopoulou

Ilustrație: Paraskevi Hatzithanasi

Traducere din limba greacă:
Monahia Caliopia Muraru

editura
Σοφία

București

Cuprins

MARTIE

7 MARTIE

CUVIOSUL LAVRENTIE,
ÎNTEMEIETORUL
M. FANEROMENI
DIN SALAMINA

pag. 10

12 MARTIE

SFÂNTUL GRIGORIE
DIALOGUL

pag. 17

17 MARTIE

SFÂNTUL ALEXIE,
OMUL LUI
DUMNEZEU

pag. 24

21 MARTIE

CUVIOSUL
SERAPION
SINDONTUL

pag. 34

31 MARTIE

SFÂNTUL IPATIE,
EPISCOPUL GANGRELOR

pag. 41

APRILIE

---

1 APRILIE
CUVIOASA MARIA
EGIPTEANCA

pag. 50

16 APRILIE
SFÂNTUL NOU
MUCENIC MIHAIL
VOURLIOTUL

pag. 61

22 APRILIE
CUVIOSUL
TEODOR
SICHEOTUL

pag. 66

23 APRILIE
SFÂNTUL GHEORGHE,
PURTĂTORUL DE
BIRUINȚĂ

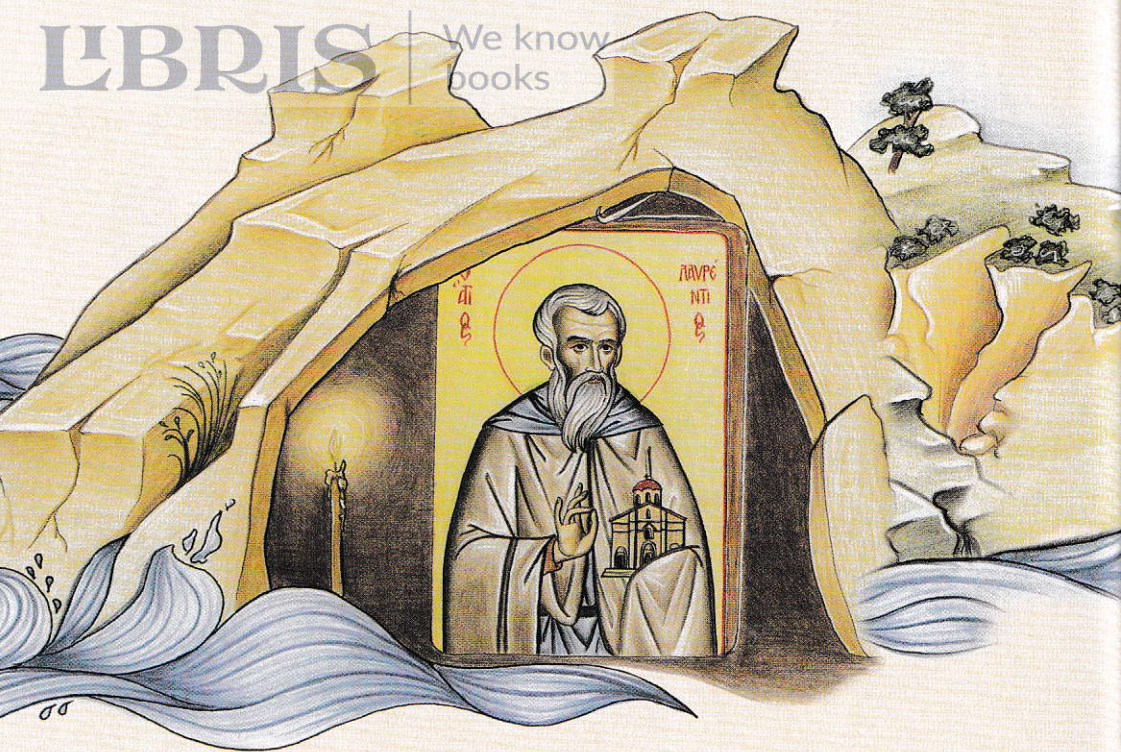
pag. 75

27 APRILIE
SFÂNTUL EVLOGHIE,
PRIMITORUL DE STRĂINI

pag. 88

7 MARTIE

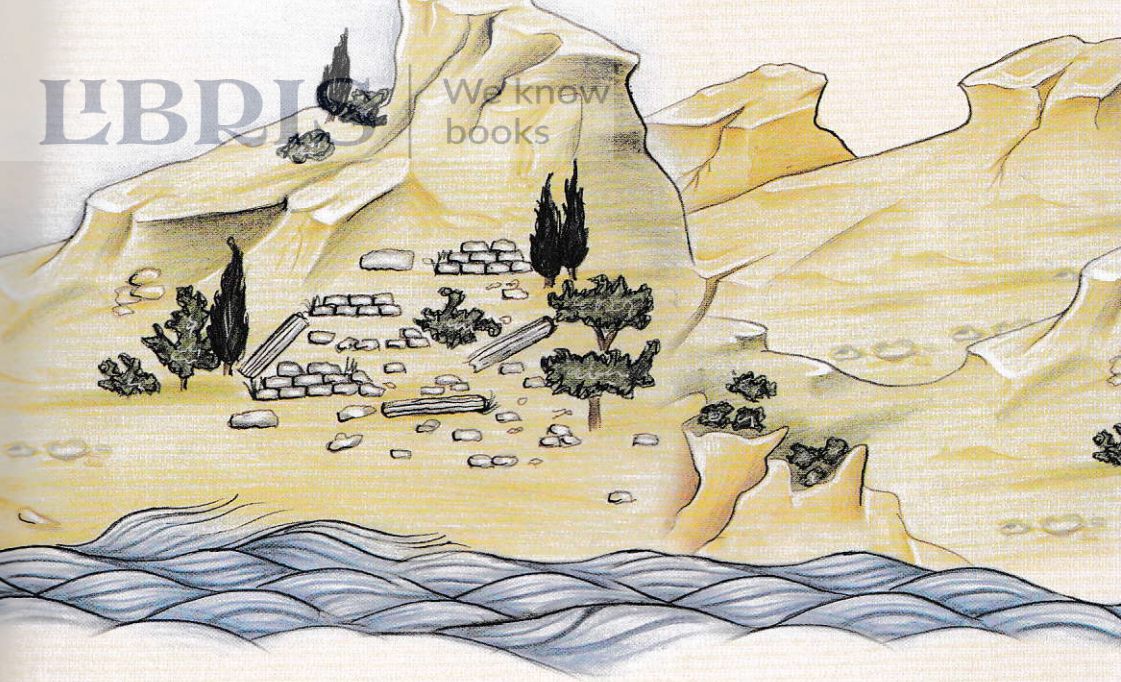
CUVIOSUL LAVRENTIE, ÎNTEMEIETORUL SFINTEI MĂNĂSTIRI FANEROMENI DIN SALAMINA

În anii grei ai stăpânirii turcești, trăia în Megara¹ un țăran evlavios și cinstit, pe nume Lambros Kanellos. Muncind din greu la câmp în fiecare zi, câștiga banii de trebuință pentru a-și putea hrăni femeia și pe cei doi copii ai săi.

Într-o zi, Lambros s-a dus împreună cu doi săteni să-și lucreze ogoarele, aflate în apropiere de Corint. Deși munciseră toată ziua fără contenire, n-au izbutit să termine lucrul înainte de lăsarea întunericului și, astfel, cei trei bărbați au fost nevoiți să înnopteze acolo.

¹ Oraș în regiunea Attica din Grecia. S-a aflat sub stăpânire otomană de la cucerirea sa, în 1458, până la Războiul de Independență al Greciei, din 1821. (*n. trad.*)

În acea noapte, când Lambros, ostenit de truda zilei, s-a întins să doarmă, i s-a arătat în vedenie Maica Domnului. Arătându-i un loc pe care nu-l cunoștea, l-a chemat să zidească acolo o biserică în cinstea ei. Atunci, bunul țăran s-a sculat și, șezând pe pat, a întrebat nedumerit:

- Cine ești tu, care îmi poruncești să-ți zidesc biserica?

Atunci s-a auzit un glas de femeie, spunându-i:

- Biserica și mănăstirea mea sunt dărâmate, ruinele lor se află în partea de nord a insulei Salamina.

Când bunul țăran și-a revenit din uimirea ce-l cuprinsese, a hotărât să nu dea însemnătate celor văzute și auzite, crezând că erau o înșelare a diavolului, iar a doua zi și-a continuat munca după obicei, ca și cum nimic nu s-ar fi întâmplat. Însă, în noaptea următoare, Preacurata i s-a arătat din nou în somn, repetându-i dorința ei. Și de această dată, omul cel smerit n-a dat ascultare poruncii, socotindu-se nevrednic să fie cercetat de însăși Doamna noastră Născătoarea de Dumnezeu și gândind că prin acele vedenii diavolul voia să-l tragă în rătăcire.

Preacurata, care îi cunoștea sufletul său cel bun, i s-a arătat și în cea de-a treia noapte, zicându-i:

- Du-te repede, omule, în insula despre care ți-am spus, ca să faci ce ți-am cerut!

Nemaiputând nesocoti vedeniile, Lambros și-a părăsit treburile și s-a întors în patria sa, Megara. Acolo a rămas toată ziua în casă, rugându-se.

Noaptea, i s-a arătat iarăși Preacurata și de această dată i-a poruncit cu multă asprime să meargă în Salamina și să-i împlinească porunca. Mai mult decât atât, i-a arătat toate pământurile mănăstirii, care fuseseră luate în stăpânire de locuitorii insulei.

Când s-a trezit, Lambros s-a rugat lui Hristos și Maicii Sale, cerând ajutor în lucrarea grea pe care o lua asupra sa și s-a îndreptat spre țarm. În port îl aștepta o surpriză neplăcută. Din pricina vremii foarte rele, n-a aflat nici o corabie pe care s-o tocmească pentru a trece peste mare, până în Salamina.

– Maica Domnului, s-a rugat el, știi că pentru tine îndrăznesc să pornesc în această călătorie. Te rog, dar, ajută-mă să ajung la locul rânduit.

În acea clipă, s-a auzit un glas din Cer, spunându-i:

– Aruncă-ți haina pe apă, așază-te deasupra și ea te va duce fără primejdie pe insulă.

Biruind și cea din urmă șovăială și având încredere în cuvintele Născătoarei de Dumnezeu, și-a aruncat tunica pe apă și a plutit pe ea ca într-o luntre. În ciuda furtunii, tunica l-a condus grabnic și în siguranță spre țarmurile Salaminei.

Șoptind mulțumiri și cântări de laudă lui Dumnezeu, a început să caute locul pe care i-l arătase Preacurata în vedenie. Când în cele din urmă l-a aflat, a săpat și a descoperit o icoană veche a Maicii lui Dumnezeu și ruinele unei biserici.

Mai târziu, cu multă osteneală și trudă, deoarece Grecia se afla sub jugul turcesc, a rezidit mănăstirea dărâmată. Din fericire, mulți creștini evlavioși l-au ajutat, unii dăruind din puținii bani pe care îi aveau, iar alții muncind de bunăvoie alături de el. A numit mănăstirea „Sfânta Mănăstire a Maicii Domnului Faneromeni (Cea care s-a arătat)”², deoa-

² Numele „Faneromeni” înseamnă în limba greacă „cea care s-a arătat”, „cea arătată” și se referă la icoana Maicii Domnului descoperită în chip minunat. (n. trad.)

LBRIS

We know
books

*Bîruind și cea din urmă șovăială și având încredere în cuvintele
Născătoarei de Dumnezeu, și-a aruncat tunica pe apă și a plutit pe ea ca într-o luntre.*

*S-a apropiat de femeia bolnavă și a însemnat-o de trei ori
în semnul crucii cu toiagul său.*